

Teorie týlu

V současné době se rychle mění a vznikají nové prostředky boje, které vyžadují přehodnotit zkušenosti minulých válek a rozpracovat takové způsoby vedení bojové činnosti, které by odpovídaly dosažené úrovni rozvoje ozbrojených sil. Týl jako součást armády nestojí stranou těchto změn ani v teorii, ani v praktické činnosti.

V článku chceme objasnit některé aktuální problémy rozvoje vojenské vědy v oblasti teorie týlu, stanovit předmět této teorie, zkoumat její obsah, funkce, místo v systému věd a hlavní zásady organizace týlového zabezpečení.

Předmět teorie týlu

Leninské zásady o pevnosti a organizovanosti týlu se vztahují jak k týlu v širokém smyslu slova, tak i k týlu ozbrojených sil. Společenské a státní zřízení přímo ovlivňuje vojenskou organizaci a ekonomickou organizaci společnosti. To Lenin považoval za rozhodující i ve válce. Tuto myšlenku zdůrazňovali i zakladatelé marxismu. B. Engels ve své práci „Anti — Dühring“ píše, že „nic není tak závislé na ekonomických podmínkách jako právě armáda a námořnictvo“.

Ekonomika státu vytváří materiální základnu ozbrojených sil, je základem jejich zabezpečení vším potřebným jak v míru, tak i ve válce. Pevnost týlu je nezbytnou podmínkou udržení armády v nepřetržité bojové pohotovosti a dosažení vítězství ve válce. Zkušenosti Velké vlastenecké války a poválečného rozvoje vojenství potvrdily nutnost mít mohutný vojenský ekonomický potenciál a vysokou úroveň vědy a techniky, mít k dispozici a neustále doplňovat zásoby všeho druhu v takovém rozsahu, aby plně zabezpečily potřeby ozbrojených sil. Úspěch při odražení agrese, kromě jiných opatření, zabezpečujeme i mobilizační pohotovostí celého národního hospodářství a jeho schopností

rychle přejít z mírových na válečné podmínky, mobilností a odolností ekonomiky.

Rozbor činnosti týlu jak v širokém smyslu slova, tak především k bezprostřednímu zabezpečení ozbrojených sil vším potřebným, je jedním z důležitých úkolů teorie válečné ekonomiky. Tato činnost je přitom závislá na ekonomických možnostech státu, organizačně technické stránce a praktické práci týlu k bezprostřednímu zabezpečení potřeb ozbrojených sil.

Výrobní závody nemohou vždy vojskům předávat své výrobky úplně zkompletované. Jak v míru, tak i ve válce kromě doplňování spotřebovaných materiálních prostředků musíme neustále udržovat na stanovené úrovni předepsané nedotknutelné zásoby zbraní, techniky, munice a pohonných hmot, proviantu, ženíjního a technického materiálu a jiných prostředků.

Plnění těchto a mnoha dalších úkolů patří funkčně a bezprostředně týlu ozbrojených sil. Týl ozbrojených sil plní funkci spojovacího článku mezi ekonomikou státu a ozbrojenými silami; prostřednictvím zásobovacích orgánů armády jsou předávány vojskům základní druhy potřebného materiálu.

K týlovému zabezpečení mají ozbrojené síly ve své sestavě speciální síly a pro středky, které organizačně tvoří útvary zařízení a jednotky. V souhrnu tvoří tyl ozbrojených sil.

Tyl plní úkoly materiálního, dopravního, technického, ženíjního letištního a letištního technického zabezpečení armády a letectva, řídí a uskutečňuje vojenské přepravy všeho druhu. Tyl plní úkoly zdravotnického, finančního a ubytovacího zabezpečení, dále úkoly obchodního charakteru ve prospěch všech druhů ozbrojených sil. Úkoly, které má plnit tyl ozbrojených sil a národní hospodářství, i když představují článek jednoho řetězu, nejsou shodné. Podmínky a způsoby plnění úkolů jsou rozdílné a mají určitou samostatnost.

V obou případech však plnění společných úkolů je spojeno s

— uskutečňováním velkého souhrnu opatření ekonomického politického, vědeckého, organizačního a vojenskotechnického charakteru;

— splněním státních a právních norem, které usměrňují vzájemné vztahy národního hospodářství s týlem ozbrojených sil, vědecky zdůvodněných závěrů k organizační i technické výstavbě tylu ozbrojených sil a jeho praktické činnosti.

Výstavba tylu ozbrojených sil a jeho činnost jsou objekty zkoumané teorie.

Předmět teorie tylu můžeme definovat jako souhrn znalostí o zákonitostech a principech působení systému týlového zabezpečení ozbrojených sil. Tento systém není stejnorodý; představuje souhrn činných a vzájemně spojených (v průběhu plnění i z hlediska podřízenosti) týlových útvarů, jednotek, zařízení a orgánů velení všech stupňů s jejich strukturou, technickým vybavením a vzájemnými vztahy v práci.

Z toho vyplývá, že předmět teorie tylu se skládá ze dvou částí, a to z

- výstavby tylu ozbrojených sil,
- činnosti tylu k zabezpečení vojsk.

Teorie tylu ozbrojených sil:

— zkoumá zákonitosti jeho výstavby a činnosti při zabezpečování vojsk na základě hlubokého rozboru historických zkušeností minulých válek, s přihlédnutím k soudobému stavu vojenství a ekonomiky státu;

— stanoví pravděpodobné podmínky týlového zabezpečení ozbrojených sil v budoucí možné válce a vyvozuje nepřijatelnější principy a způsoby jeho organizace;

— určuje optimální sestavu sil a prostředků, potřebných ke splnění úkolů tý-

lového zabezpečení vojsk v míru a ve válce, včetně celkového směru rozvoje tylu ozbrojených sil;

— hledá možnosti neefektivnějšího využití vojenské ekonomické základny státu a válčíšť pro potřeby ozbrojených sil, rozpracovává teoretické zásady a základní požadavky k jejich přípravě na válku, zkoumá otázky zdokonalování různých orgánů tylu v zájmu jejich lepší součinnosti (včetně národního hospodářství) a vytvoření pevného velení tylu.

Teorie tylu věnuje hlavní pozornost odbalení zákonitostí dalšího rozvoje a výstavby tylu, jeho organizační struktury, technického vybavení, doplňování osobami a technikou, rozmístění, bojové, politické, operační, taktické týlové a odborné přípravy, vědecky zdůvodněných způsobů plánování týlového zabezpečení ozbrojených sil v průběhu války, určení nejvýhodnější sestavy všech stupňů tylu a potřebných zásob ke stavu a možnostem ekonomiky státu.

Předvídaní pravděpodobných podmínek týlového zabezpečení ozbrojených sil ve válce musí napomáhat stanovení základních principů a způsobů jeho činnosti (vojenská doprava, technické, ženíjní letištní, letecké technické, zdravotnické a další druhy týlového zabezpečení svazů, svazků a útvarů jednotlivých druhů vojsk v různých druzích operace a boje). Velmi důležité je rozvíjet a upřesňovat jednotné názory na otázky rozvíjení a vytváření sestavy tylu na válčíšti, způsob zabezpečení různých druhů vojsk základními druhy materiálu, udržování vysoké odolnosti tylu a velení atd.

Na základě obecných zásad rozpracováváme příslušné principy a způsoby činnosti každé služby tylu ke splnění úloh tylu. K těmto zásadám přiblížíme i při řešení problémů rozvoje organizační struktury, sestavy, technického vybavení tylu a jeho praktické činnosti.

Při zjišťování možností využívá v zájmu ozbrojených sil vojenské ekonomické základny státu a jednotlivých válčíšť; teorie tylu musí v rámci svého předmětu rozpracovat (v souladu se strategií) určité požadavky na přípravu komunikační sítě, její výkonnostní a provozní způsobilost a zabezpečení odolnosti dopravní sítě, na účelné rozmístění základů skladů a množství skladovaných zásob, na rozvoj výrobních kapacit závodů, které budou vyčleněny, nebo využívány jednotlivými službami tylu atd. Tato práce musí být sledována mezi různými orgány velení tylu ozbrojených sil a národním hospodářstvím.

Místo teorie týlu ozbrojených sil v systému vojenských vědeckých znalostí

Z určení předmětu a obsahu teorie týlu vyplývá, že je bezprostředně spojena s vojenskoekonomickými teoretickými znalostmi a je relativně samostatná, je jednou z důležitých oblastí vojenské vědy a svými odpovídajícími částmi se začleňuje jako součást do všech hlavních prvků její logické struktury, tj. do teorie vojenského umění, teorie výstavby ozbrojených sil, teorie velení ozbrojeným silám, teorie výcviku a výchovy vojsk a dějin vojenského umění.

Teorie týlu ozbrojených sil se rozvíjí ve vzájemné spojitosti s mnohými činiteli všeobecně ekonomického, politického a vědeckotechnického charakteru. V každé etapě svého rozvoje (v závislosti na stavu týlu a plněných úkolů) se opírá o výsledky matematiky, kybernetiky, chemie, fyziky, lékařství, veterinářství a dalších věd; některé z nich dostávají od teorie týlu obecné nebo konkrétní takticko-technické úkoly. Tyto úkoly se týkají zejména rozpracování nových vzorů technických prostředků k obnově komunikační sítě a letišť, prostředků k dopravě různých vojenských nákladů, nakládací a vykládací techniky, speciálních druhů doplňovacích a opravárenských prostředků, PHM, protivantu, léků atd.

Teorie týlu je v mnoha směrech spojena s teorií válečné ekonomiky. Tato spojení jsou založena na společných cílech zabezpečení armády v míru a ve válce. Týkájí se procesu převedení hospodářství „na válku“. Týl ozbrojených sil dostává od národního hospodářství bez výjimky všechny materiální prostředky určené pro armádu, dočasně ji skladuje, v případě potřeby je uvádí do úplné pohotovosti k použití a dopravuje každému vojákovi, ke každé zbraně a technice. Soudobý týl neopravuje jen výzbroj, techniku a výstroj, ale zabezpečuje i výrobu značného množství výrobků válečné produkce. Společně s orgány řady ministerstev a institucí zúčastňuje se přípravy využití, technického zabezpečení a obnovení komunikační sítě, zabezpečení letištních ploch atd.

Stanovení těchto přímých a zpětných spojů a odhalování zákonitostí je věcí vojenské vědy, vojenské ekonomiky jako systému vojenskoekonomických znalostí a jiných věd. Stanoví provědodobné kvantitativní ukazatele materiálních požadavků k vedení války na základě závěrů věd a pokynů rozhodujících orgánů, požadavků vojenského umění a především strategie. Cestou různých odpovědných orgánů určuje a požaduje na výrobě většinu ob-

jednávek vojenské výroby, stanoví celkový objem materiálních prostředků pro všechny potřeby armády, zásoby a způsob uskládávání.

Teorie týlu ozbrojených sil je součástí vojenské vědy a je jí plně podřízena. S přihlédnutím ke stavu teorie týlu, vojenská věda jí předkládá hlavní požadavky a určuje možné směry dalšího rozvoje. Vojenská věda ve vztahu k teoriím týlu je teoretickým a metodologickým základem.

Podle rozsahu plnění úkolů teorie týlu ozbrojených sil (stejně jako i vojenské umění) se člení na jednotlivé části. Vztahují se v souladu s tím ke strategii (strategický týl, organizace týlového zabezpečení ozbrojených sil jako celku), operačnímu umění (operační týl, organizace týlového zabezpečení operačních svazů) a taktice (vojskový týl, organizace týlového zabezpečení svazků, útvarů a jednotek). Všechny tyto části jsou mezi sebou v organické jednotě a v dialektické spojitosti. Jednota a spojitost se projevuje zejména v průběhu bojové činnosti.

Teorie týlu ozbrojených sil se bezprostředně dotýká i teorie civilní obrany. (Rozbor teorie civilní obrany, viz Vojenská mysl číslo 10/1974). Tyto teorie obhacují jedna druhou teoretickými zásadami a praktickými závěry na opatření zejména v problematice

- ochrany a zabezpečení vysoké odolnosti vojenskoekonomických, dopravních a dalších týlových objektů;

- včasného odstraňování následků hromadného ničení a ztrát;

- použití místních zásob atd.

Pro teorii týlu je charakteristická také těsná součinnost s řadou částí vojenských technických a vojenských speciálních disciplín. Při řešení svých specifických úkolů široce využívá jejich výsledků; např. při vytváření účinnějších prostředků výstavby a obnovy vojenských dopravních cest a týlových objektů, při rozpracování prostředků a způsobů ochrany týlu, organizace spojení atd. Tyto otázky řešíme komplexně s přihlédnutím k maximálnímu využití techniky ženijních, chemických, spojovacích, speciálních a dalších druhů vojsk v systému týlového zabezpečení a služeb. Takový přístup k plnění úkolů má velmi kladné výsledky, protože napomáhá unifikaci technických prostředků.

Teorie týlu, jakožto součást vojenské vědy, opírá se o její dosažené výsledky. To zvyšuje vědeckou hodnotu závěrů dané teorie v oblasti výstavby týlu ozbrojených

sil, organizaci všestranného týlového zabezpečení vojsk, velení týlu, výcviku a výchovy vojáků. Současně závěry teorie týlu ozbrojených sil ovlivňují příslušné oblasti vojenské vědy, rozšiřují jejich hranice poznání a tím napomáhají k jejich dalšímu rozvoji.

Hlavní funkce teorie ukazují zákonitosti a principy působení systému týlového zabezpečení ozbrojených sil. Konečným výsledkem jsou zdůvodněné návrhy na praktické plánování a uskutečnění souhrnu opatření k přípravě týlu, na jeho převedení z mírového na válečný stav, na vytvoření sestavy, která bude odpovídat úkolům vojsk v operacích, na organizaci přeprav a všestranného týlového zabezpečení vojsk, na nepřetržitém velení týlu, udržení odolnosti celého systému týlového zabezpečení v podmínkách vedení bojové činnosti jak s použitím jaderných zbraní, tak i s použitím jen klasických prostředků.

Úkolem teorie je také vyzbrojit nejen orgány velení týlu, velitele a štáby všech stupňů, ale i všechny ostatní vojenské kádry všestrannými a hlubokými znalostmi v oblasti výstavby týlu ozbrojených sil a jeho činnosti v týlovém zabezpečení armády jak v míru, tak i ve válce.

Teorie zahrnuje vědecké kategorie, kterými operuje. K nim patří i základní pojmy, jejichž prostřednictvím definujeme důležité principy — pravidla organizace týlového zabezpečení ozbrojených sil. V souladu s těmito zásadami řídíme praktickou činnost týlu ozbrojených sil a jeho orgánů velení. V mnohém jsou přetvořeními principy, které jsou vlastní vojenskému umění; to je zcela zákonité, protože v tom se projevuje spojitost teorie týlu a vojenského umění.

I když principy organizace týlového zabezpečení (tak jako i jiných odvětví vojenské vědy) jsou idejemi, nevznikají své-

volně jako výsledek lidského rozumu, ale vycházejí z reálných předpokladů, tj. mají objektivní základ.

Z toho můžeme udělat druhý velmi důležitý závěr v tom směru, že změna objektivní skutečnosti, tj. podmínek k vedení ozbrojeného zápasu, nevyhnutelně vedou k odmítání zastaralých a k rozpracování nových principů organizace týlového zabezpečení vojsk.

Je známo, že až do poslední čtvrtiny 17. století v sestavě ozbrojených sil nebyly speciální síly a prostředky týlového zabezpečení. V té době tento úkol plnily civilní podnikatelé se širokým využitím místních zdrojů. V podmínkách zvýšení počtu armád a hromadného použití vojsk v omezeném prostoru bylo nutné změnit „markytánský“ způsob zásobování vojsk způsobem závčas vytvářených skladů — obchodů. Ovšem ani tyto sklady — obchody, nebyly součástí ozbrojených sil. Teprve v sedmdesátých letech 17. století se v sestavě bojujících armád objevují prvky týlu v současném chápání — stále vojenské trény.

Týl ozbrojených sil se dále rozvíjel. Se zavedením jaderných zbraní, s úplnou mechanizací vojsk a nebyvalým růstem manévrovosti vojsk, s nutností přechodu celého hospodářství na válečný stav a zaměřením práce především pro válku vznikla objektivní nutnost začlenit k týlu ozbrojených sil především jen speciální síly a prostředky, které jsou jejich součástí.

Současně se zavedením jaderných zbraní do výzbroje bylo zahájeno vybavování armády dalšími různorodými technickými prostředky; to mělo za následek kvalitativní změny ve výstavbě ozbrojených sil, v charakteru a rozsahu operací. Tyto příčiny měly za následek zásadní změny i v organizaci týlového zabezpečení ozbrojených sil.

★

Hlavní principy organizace týlového zabezpečení:

- stálá pohotovost týlu k zabezpečení vojsk při zahájení války silami a prostředky, které jsou k dispozici v míru;
- odolnost systému týlového zabezpečení v pohyblivých podmínkách vedení bojové činnosti;
- organizace týlového zabezpečení uskupení vojsk — podle úkolů jejich činnosti a prvků operační sestavy;
- soustředění hlavního úsilí týlu k zabezpečení uskupení vojsk, která plní hlavní úkol;

- zabezpečení maximální samostatnosti uskupení vojsk v týlovém směru;
- systémový přístup k organizaci velení týlu.

Mnohé z těchto principů jsou po vnější stránce shodné v různých minulých válkách. Vnější stránka však neznámená jejich neměnnost. Obsah principů se neustále měnil a bude se i nadále měnit vlivem činnosti objektivních činitelů.

Např. princip stálé pohotovosti týlu k zabezpečení vojsk při zahájení války silami a prostředky, které jsou k dispozici v míru, vychází z nejdůležitějšího princi-

pu vojenského umění z překvapení, jehož podstatu a význam známe odedávna.

Všechny minulé války 20. století, zejména druhá světová válka, ukázaly, jaký velký vliv na dosažení překvapení na začátku války má bojová pohotovost týlu. Zavedení jaderných zbraní do výzbroje armád mnohokrát více zdůrazňuje význam tohoto činitele. Současně má za následek řadu nových požadavků na bojovou pohotovost týlu, jeho schopnost rychle přejít z mírového života na válečný stav a prakticky plnit úkoly v nejsložitější situaci.

Pohotovost různých stupňů týlu nemusí být vždy stejná. Bereme-li v úvahu velký význam týlového zabezpečení při dosažení úspěchů v boji, operaci a v celé válce, ve všech případech pohotovost týlu musí odpovídat stupni bojové pohotovosti vojsk. Narušení této vzájemné spojitosti v podmínkách soudobé války může mít nebezpečné následky.

Odolnost systému týlového zabezpečení spočívá ve schopnosti týlu, dopravy a všech ostatních prvků týlu nepřetržitě a pravidelně pracovat (působit) v jakékoli situaci. Důležitost této zásady vyplývá z toho, že na jejím dodržení přímo závisí úspěch týlového zabezpečení vojsk v průběhu války a tím i jejich bojeschopnost. Proto odolnost systému týlového zabezpečení na všech stupních musí být ve válce neustále udržována na takové úrovni, která by umožnila týlu ozbrojených sil úspěšně splnit stanovené úkoly.

Důležitým předpokladem odolnosti týlu v soudobých podmínkách je jeho spolehlivá ochrana prostředky PVO.

Základ odolnosti týlu tvoří souhrn opatření OPZHN, obrana a ochrana všech týlových objektů a zejména míst velení. Důležité je včasné uskutečnění přípravných prací, které by napomohly rychlému obnovení bojeschopnosti týlu a odstranění následků úderů nepřítelů na objekty týlu. Velký význam má i správná volba sestavy týlu a neustálé narůstání jeho úsilí v průběhu bojové činnosti a dovedné využití záloh sil a prostředků týlového zabezpečení.

Princip organizace týlového zabezpečení uskupení vojsk podle směru jejich činnosti a prvků operační sestavy vyplývá z požadavku účinného využívání sil a prostředků, které jsou k dispozici a je spojen s odolností systému týlového zabezpečení. Např. na sovětsko-německé frontě probíhala bojová činnost na ohromném prostranství; přesto aktivní operace nebyly vedeny na celé frontě a do stejné hloubky. Síly a prostředky týlu (zejména

strategického a operačního stupně) byly uskupovány po směrech a čarách zabezpečovaných vojsk.

Po zavedení jaderných zbraní tato zásada neztratila na svém významu. Síly a prostředky týlu na jednotlivých směrech však musí být více rozptýleny jak podle fronty tak i do hloubky. Zvýšila se úloha uskupení týlu, prisunovaných z hloubky státu na válčiště.

Je důležité dodržovat princip soustředování hlavního úsilí týlu k zabezpečení toho uskupení vojsk, které plní hlavní úkol. Vyjadřuje zákonnost závislosti průběhu a výsledku ozbrojeného zápasu na bojové síle protistojících stran a nutnost účinného využívání sil a prostředků, které jsou k dispozici.

Ve Velké vlastenecké válce na různých směrech působila uskupení vojsk v různém složení i s různými operačně strategickými úkoly. Síly a prostředky týlového zabezpečení byly rozděleny v souladu s plněními úkolů.

Při použití jaderných zbraní tento princip zůstává v platnosti. V podmínkách, kdy se rychle mění směry hlavních úderů a kdy dochází k velkým ztrátám osob a techniky, vzrůstá úloha rozsáhlého manévru týlovými útvary, zařízeními a zásobami materiálních prostředků svého druhu mezi operačními, strategickými směry a válčišti.

Při vedení aktivní bojové činnosti na samostatných směrech (zejména v podmínkách omezeného množství cest, v důsledku úderů nepřítelů na vojska a týlové objekty, zamořených prostorů a závalů) má velký význam princip zabezpečení maximální samostatnosti uskupení vojsk z hlediska týlového zabezpečení. Tento princip je úzce spojen s odolností systému týlového zabezpečení a směřuje k uchování bojeschopnosti vojsk. Řešíme-li tento problém, musíme včas soustředit na všech hlavních směrech takové množství sil a prostředků všech služeb, které by umožnilo v průběhu války v nejsložitější situaci zabezpečit odpovídající uskupení vojsk bez větší závislosti na možnostech přísunu (odsunu) z jiných směrů nebo z hloubky.

Velmi aktuálním principem je systémový přístup k organizaci velení týlu. Je neoddelitelnou součástí celého systému velení vojskům a je založen na nutnosti a možnosti ve složitých podmínkách války maximálně účinně využívat dosavadních různých sil a prostředků k číselnému bojovému zabezpečení ozbrojených sil.

Systémový přístup k otázkám velení týlu (jako k souhrnu vzájemně spojených

prvků, jejichž úloha se může měnit v závislosti na situaci) předpokládá především centralizaci v organizaci týlového zabezpečení, která umožňuje s nejmenšími silami a prostředky plnit různé úkoly při soustředění úsilí na nejdůležitější z nich.

Tento požadavek byl dodržován ve všech obdobích rozvoje týlu Sovětských ozbrojených sil, zejména ve válečných letech. Ve Velké vlastenecké válce o všech důležitých otázkách mobilizování lidských a materiálových zdrojů rozhodoval státní výbor obrany a splnění jeho rozhodnutí se uskutečňovalo cestou Generálního štábu, aparátu zástupce Národního komisaře obrany — náčelníka týlu Rudé armády a cestou dalších ústředních orgánů velení Rudé armády.

Odpovídající centralizace velení v týlu byla zakotvena i na nižších stupních. Tento způsob velení umožňoval nadřazenému velení a jeho orgánům účinně a současně hospodárně využívat sil a prostředků, které měl k dispozici, rozhodným způsobem ovlivňovat průběh bojové činnosti, rychle soustřeďovat nebo přenášet úsilí týlu z jednoho směru na druhý.

Nadřazený stupeň a orgány velení však neřešily všechny otázky týlového zabezpečení. Centralizace velení byla spojena se samostatností podřízených a s možností projevit iniciativu a tvůrčí pří-

stup, zvláště při stanovení způsobu splnění stanovených úkolů.

Centralizace ve velení se projevuje také ve větším soustředění řídicích funkcí týlového zabezpečení vojsk v jednotných orgánech různých stupňů týlu. Nutnost tohoto řešení se projevila hned na začátku Velké vlastenecké války. Tehdy zástupce Národního komisaře obrany — náčelník týlu Rudé armády, náčelník týlu operačních svazů, svazků a útvarů soustředili ve svých rukou všechny otázky spojené s organizací sestavy týlu, přísunem materiálních prostředků a řízením materiálního, technického, zdravotnického a dalších druhů týlového zabezpečení.

Současně byly vytvořeny odpovídající podmínky i náčelníkům jednotlivých druhů vojsk a služeb k úspěšnému plnění úkolů v odborných družích týlového zabezpečení svazů, svazků a útvarů.

Systémový přístup je velmi důležitý zejména v soudobých podmínkách. Vždyť automatizace procesů velení je nemyslitelná bez centralizace a zapojení jednotlivých odvětví služeb týlu (speciálních druhů vojsk a služeb) do jednotného automatizovaného systému velení. Zejména takový přístup k řešení problému umožní účelněji a účinněji využívat dosavadních zdrojů ke splnění složitých úkolů týlu v soudobé válce.

Teorii týlu ozbrojených sil nemůžeme zkoumat izolovaně od teorie vojenského umění a vojenské vědy jako celku. Musíme ji studovat komplexně a brát v úvahu konkrétní podmínky situace. Je důležité pochopit také to, že týlové zabezpečení vojsk musíme uskutečňovat v souladu s reálnými ekonomickými možnostmi státu. Ve své činnosti, na všech stupních velení, v mírových podmínkách nebo ve válce, musí příslušní funkcionáři vycházet z dané objektivní situace.

(Upraveno ze sovětského tisku)